

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana - Broj trideset i sedam

Jeff Pippenger
2026-01-29

Broj trideset i sedam

U snu Williama Millera, „metež“ na početku, kada su ljudi počeli uznemiravati dragulje, bio je prethoden time što je Miller skupio dragulje i pozvao: „dođite i vidite“. Krist, kao čovjek s četkom za prašinu, služi se metlom da pomete otpatke, sabere dragulje u mnogo veću škrinjicu, a zatim je Millera pozvao da „dođe i vidi“. Kada Krist započne svoje djelo metle, soba je prazna, jer je Miller zabilježio da su se „vrata otvorila, i čovjek je ušao u sobu, kada su je svi ljudi napustili; i on je, imajući u ruci četku za prašinu, otvorio prozore te počeo četkati prašinu i otpatke iz sobe.“

Čovjek s metlom za prljavštinu ulazi u sobu kada su je svi ljudi napustili. Godine 2023. čovjek s metlom za prljavštinu ušao je u praznu sobu, jer je pokret sto četrdeset i četiri tisuće bio razbijen i raspršen. Istine predstavljene Habakukovim tablicama iz 2012. bile su zatrpane u smeću, a soba je bila prazna. Čovjek s metlom za prljavštinu jest Onaj koji je došao nakon Ivana Krstitelja, za kojega je Ivan rekao da ima vijaču i da će tom vijačom temeljito očistiti svoje gumno.

Ja vas doista krstim vodom na pokajanje; ali onaj koji dolazi poslije mene jači je od mene, komu nisam dostojan ni obuću nositi; on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. Njemu je vijača u ruci, i on će temeljito očistiti svoje gumno te skupiti svoju pšenicu u žitnicu; a pljevu će spaliti ognjem neugasivim. Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. Matej 3:11–13.

Galileja je simbol prekretnice, a mjesto na Jordanu gdje je Isus došao da bude kršten zove se Bethabara, i znači „prijelaz skelom“, i označuje mjesto gdje je drevni Izrael prešao u Obećanu zemlju. Kada je Isus bio kršten, tada je postao Isus Krist. Galileja, Jordan, Bethabara i Isusovo postajanje Kristom sve naglašava promjenu razdoblja, što je također ono što vrata predstavljaju, osobito za Filadelfijce kojima je dan ključ otvorenih i zatvorenih vrata.

I anđelu crkve u Filadelfiji napiši: Ovo govori Onaj koji je svet, koji je istinit, koji ima ključ Davidov, koji otvara i nitko ne zatvara, i zatvara i nitko ne otvara: Znam tvoja djela. Evo, postavio sam pred tobom otvorena vrata, i nitko ih ne može zatvoriti, jer imaš malo snage, i sačuvao si moju riječ, i nisi zatajio moje ime. Otkrivenje 3:7, 8.

Kad je Krist „otvorio“ „vrata“ i „ušao u prostoriju“, ta je prostorija bila „Njegova prostorija“, jer On temeljito čisti „svoje gumno“. Ako je to Njegovo gumno, to je Njegova prostorija.

„U Kafarnaumu je Isus prebivao u razdobljima između svojih putovanja amo i tamo, te je grad postao poznat kao ‘njegov vlastiti grad’. Nalazio se na obalama Galilejskog mora i blizu granica lijepe Genezaretske ravnice, ako ne baš i na njoj.” Čeznja vjekova, 252.

Ulazi u svoju odaju da sakupi svoju pšenicu te da sabere i spali kukolj. Promjena razdoblja, predočena Galilejom, Jordanom, Betabarom, krštenjem, prijelazom od Ivana k Isusu, usklađena je s prijelazom crkve vojničke Laodiceje u crkvu pobjedonosnu Filadelfije. Ušao je u svoju odaju u srpnju 2023. Miller je sklopio oči u vreći 18. srpnja 2020., a kada je otvorio oči, odaja je bila prazna od ljudi; istina je bila pokopana pod zabludom, a potom je čovjek s četkom za prašinu otvorio prozore i počeo mesti smeće van.

„‘Komu je vijača u ruci, i on će temeljito pročistiti svoje rymno te će skupiti svoju pšenicu u žitnicu.’ Matej 3,12. To je bilo jedno od vremena pročišćavanja. Riječima istine kukolj se odvajao od pšenice. Budući da su bili odviše tašti i samopravedni da bi primili ukor, odviše zaljubljeni u svijet da bi prihvatili život poniznosti, mnogi su se odvratili od Isusa. Mnogi još uvijek čine isto. Duše se danas ispituju kao što su bili iskušani oni učenici u sinagogi u Kafarnaumu. Kad se istina približi srcu, oni vide da njihov život nije u skladu s voljom Božjom. Vide potrebu za potpunom promjenom u sebi; ali nisu voljni prihvatiti djelo samoodricanja. Stoga se srde kada se razotkriju njihovi grijesi. Odlaze uvrijeđeni, kao što su učenici ostavili Isusa, mrmljajući: ‘Tvrda je to besjeda; tko je može slušati?’” Želja vjekova, 392.

Posljednjega dana 2023., koji dotiče prvi dan 2024., Lav iz Judina plemena počeo je postupno otpečaćivati objavu samoga sebe. U skladu s trostupanjskim postupkom kušnje pri otpečaćivanju iz dvanaestoga poglavlja Danielove knjige, tada bi uslijedile tri kušnje, predstavljene kao „očišćeni, ubijeljeni i okušani“.

I on reče: Idi svojim putem, Daniele, jer ove su riječi zatvorene i zapečaćene do vremena svršetka. Mnogi će se očistiti i ubijeliti i biti iskušani; a bezbožni će činiti bezbožno; i nitko od bezbožnih neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,9.10.

Prvi anđeo predstavlja očišćenje, dok osuđeni grešnik polaže svoje grijehе na žrtvu u predvorju, gdje biva opravdan krvlju.

Krv se zatim unosi u Svetinju, gdje je proces posvećenja svetosti prikazan kao izbjeljivanje pranjem u krvi iz predvorja. Ondje se očituje pravednost u onima koji nadvladaju krvlju i riječju svojega svjedočanstva.

Tada su iskušani, a u posljednjim danima nalazi se da su deset puta bolji od svih drugih mudraca Babilona. Treća kušnja jest ona u kojoj su proslavljeni u Svetinji nad svetinjama i izdvojeni od drugoga razreda nazovimudraca. Ta treća kušnja jest nedjeljni zakon, a prva kušnja jest poziv prvoga anđela na povratak temeljima, jer se u sljedećem koraku podiže hram. Taj sljedeći korak jest poruka odvajanja drugoga anđela, nakon koje slijedi lakmus-kušnja trećega anđela.

Godine 2023. prvi je anđeo došao kao što je učinio 11. kolovoza 1840., kada je sišao s porukom islama drugoga jaoa. Sišao je kao što je učinio na 9/11, s porukom islama trećega jaoa i pozivom da se vratimo starim stazama. Temelji mileritske povijesti bili su uspostavljeni kada se poruka drugoga jaoa ispunila 11. kolovoza 1840. Tada je sišao anđeo iz desetoga poglavlja Otkrivenja, predoznajući tako silazak anđela iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja i dolazak trećega jaoa.

Josiah Litch povijesna je osoba povezana s time da su temelji bili postavljeni 11. kolovoza 1840. Ime „Josiah“ znači „temelj Božji“, a kralj Jošija u svetoj povijesti predstavlja Jošijinu reformu, koja je uključivala otkriće Mojsijeva prokletstva, zatrpanog među ruševinama u Svetišu, upravo kao što su Millerovi dragulji bili zakopani u prostoriji.

Kralj Jošija poginuo je kod Megida, koji je Armagedon iz šesnaestoga poglavlja Otkrivenja. Jošijina reforma bila je ispunjenje proroštva koje je iznio neposlušni prorok, kada je Jeroboam postavio dva žrtvenika u Betelu i Danu. Taj neposlušni prorok umro je između magarca i lava. Kralj Jošija bio je unaprijed prorečen, po imenu, a njegova je reforma bila dio toga proročanstva, koje je uključivalo da će budući kralj Jošija oboriti upravo onaj žrtvenik kod kojega se neposlušni prorok suočio sa zlim kraljem Jeroboamom.

Jošija znači temelj Božji, a kralj Jošija ispunio je proročanstvo dano oko 340 godina prije njegove vladavine. Predvodio je probuđenje i reformu koji su na koncu stigli do žrtvenika kod kojega se prorok iz Jude suprotstavio kralju Jeroboamu. Kad je ondje stigao, Jošija je razorio žrtvenik, kao što je proročanstvo reklo da će učiniti. Ta dva Jeroboamova žrtvenika bila su namjerne krivotvorine hrama u Jeruzalemu, čak do te mjere da je Jeroboam ustanovio i krivotvorene blagdane. Čineći to, on je jednostavno činio ono što je Aron učinio sa zlatnim teletom. Aronova pobuna bila je u samome temelju svete povijesti drevnoga Izraela. Dogodila se dok je Mojsije primao Zakon, koji je temelj Božje vladavine.

Aronova pobuna bila je temeljna pobuna, a ponovila se kada je Jeroboam utemeljio deset sjevernih plemena kao Izrael. Mojsije je ukorio Arona, a Mojsije je alfa, odnosno temelj u odnosu na Krista omegu. Aron i Mojsije predstavljaju dvije skupine u temeljnoj pobuni, a treća skupina jesu junaci koji su stali uz Mojsija — Leviti. Kralj Jeroboam i prorok iz Jude dvije su skupine u temeljnoj pobuni sjevernoga kraljevstva, a Leviti su ponovno junaci.

Pri Jeroboamovoj temeljnoj pobuni prorok iz Jude kori ga i prorokuje o kralju koji će se zvati „temelj Božji“ — Jošija. Ispunjenje prorečene reforme uključivalo je to da je, kada je Jošija započeo svoj preporod i reformu, bilo otkriveno Mojsijevo prokletstvo, a čitanje svetih Mojsijevih riječi osnažilo je preporod i reformu koji su već bili započeli. Jošija, očito proročki simbol, predstavlja preporod i reformu koji bivaju osnaženi kada se otkrije proročanstvo iz Mojsijevih spisa.

Temeljna pobuna u pripovijesti o kralju Jeroboamu predstavljena je kraljem Izraela, a također i prorokom iz Jude koji je bio poslan s božanskim proglasom protiv Jeroboamove temeljne pobune te s uputama za proroka koje su određivale kojim se putem treba kloniti pri povratku u Judu. Prorok iz Jude odbija Jeroboamov zahtjev da ostane, ali potom prihvaća poziv lažljivoga proroka iz Betela i time zapečaćuje svoju sudbinu. Neposlušni prorok umrijet će između magarca i lava, a zatim biti pokopan u grobu lažljivoga proroka.

Dana 11. kolovoza 1840. ispunilo se proročanstvo drugoga jaoja, i položeni su temelji adventizma. Josiah Litch iznio je to proročanstvo 1838. godine, a zatim je deset dana prije 11. kolovoza 1840. precizno uskladio svoje izračune i predvidio 11. kolovoza 1840. kao dan kada će osmanska nadmoć prestati, kao ispunjenje proročanstva o islamu drugoga jaoja.

Kralj Jošija simbolizira posljednje probuđenje i reformaciju, jer svaki prorok govori izravnije o posljednjim danima nego o bilo kojim prijašnjim danima. Kralj Jošija simbolizira posljednje probuđenje i reformaciju, a ta je reformacija u Bibliji izložena proročanstvom. Knjiga o Joelu prepoznaje posljednje probuđenje i reformaciju koja se zbiva među onima koji će biti sto četrdeset i četiri tisuće. Jošijino je probuđenje bilo u dva koraka: započelo je, a zatim je bilo otpečaćeno proročanstvo koje je djelu dalo dodatni zamah. Ta su dva koraka rani i kasni dažd, kako je izloženo u Knjizi o Joelu i ispunjeno u Djelima apostolskim, a zatim ponovno ispunjeno u mileritskoj povijesti.

U temeljnim pobunama Arona, kralja Jeroboama i proroka iz Jude, pa sve do kralja Jošije, a zatim do Josije Litcha, prepoznaje se linija svjedočanstva u vezi s temeljnim ispitom. Temeljni ispit jest prvi ispit, nakon kojega slijedi ispit hrama kada se postavlja završni kamen. Nakon toga dolazi treći ispit, lakmusni ispit.

Od zlatnoga teleta, preko Jeroboamovih žrtvenika u Betelu i Danu, do kralja Jošije, pa sve do Josiaha Litcha, proteže se niz proročkih stopa koje vode do temeljne kušnje 11. rujna. Kada su se na 11. rujna srušile velike zgrade New Yorka, proročanstvo o trećem jao identificiralo je kušnju koja je pozivala na povratak starim temeljnim stazama, jer je usporednicu između 11. kolovoza 1840. i 11. rujna mogao vidjeti svaki laodicejski adventist sedmoga dana koji je odlučio vidjeti. U ovim danima teorija zavjere, koje su općenito istinite, često se dovodi u pitanje umiješanost Al Qaide u 11. rujna, ali Al Qaeda znači „temelj“, a započeli su kao organizacija godinu dana prije vremena svršetka, 1989., zapravo 11. kolovoza 1988.

Ako se ti pojedinosti o proročkoj simbolici temelja ne uoče, mnogo se gubi. Na 11. rujna temelji su položeni u prvome koraku. U drugome je koraku hram dovršen kada se postavlja zaglavni kamen. Treći je korak zatvorena vrata nedjeljnoga zakona. Od 11. rujna pa sve do nedjeljnoga zakona poruka je prvenstveno upućena laodikejskim adventistima sedmoga dana, jer sud počinje od doma Božjega, a za dom Božji završava kod nedjeljnoga zakona. Tamo i tada laodikejski adventizam sedmoga dana biva zaobiđen; kao što su bili protestanti u mileritskoj povijesti, i Židovi u Kristovoj povijesti, i kao što su bili oni koji su pomrli tijekom četrdeset godina u Mojsijevoj povijesti.

Treći jao od 11. rujna bio je predoznačen drugim jao od 11. kolovoza 1840., i na toj su razini oba putokaza predstavljena magarcem, prvim simbolom islama u biblijskom proročanstvu. Zakon o nedjelji žig je Zvijeri, a ta je Zvijer često predstavljena kao lav, krivotvoreći tako Lava iz Judina plemena. Zakon o nedjelji jest lav, a neposlušni prorok iz Jude umro je između magarca i lava te bio pokopan u istome grobu kao i lažni prorok iz Betela. Umro je u proročkom razdoblju od 11. rujna do zakona o nedjelji, što je proročko razdoblje od magarca do lava. To razdoblje kušnje jest grob lažnoga proroka iz Betela, koji je neposlušnoga proroka iz Jude dao pokopati u vlastitom grobu.

Jeroboamovo kraljevstvo, koje je prikazano kao krivotvorina Judina kraljevstva, gdje se nalaze Jeruzalem i hram, predstavljalo je protestante mileritske povijesti, koji više nisu bili Božji narod. Izgubili su svoju saveznu oznaku između 11. kolovoza 1840. i zatvorenih vrata 22. listopada 1844. Ta se povijest podudara s razdobljem od 11. rujna do nedjeljnog zakona, i zbog toga je neposlušni

prorok iz Jude pokopan u istom grobu kao i otpali protestanti, koje je predstavljao lažljivi prorok iz Betela.

Općenito, kralj Jošija bio je dobar kralj, ali je ipak poginuo kod Megida, što je očita i izravna primjena na Armagedon. Zastranio je time što je odbio upozoravajuću poruku Neha. Nehu, kralj Egipta, a stoga i kralj juga, bio je na putu da se sukobi s Babilonom, kraljem sjevera. Jošija predstavlja Judejce koji umiru u Armagedonu, jer su odbacili upozoravajuću poruku o bitci kralja juga i kralja sjevera u Danielu 11:40–45. Ta je poruka postala temelj 11. rujna.

Prva kušnja jest poziv prvoga anđela na povratak temeljima.

Druga kušnja jest poziv drugoga anđela da se odvoje i dovrše hram.

Treći je ispit lakmus-test trećega anđela o pečatu ili žigu.

Prvi je ispit ispit na temeljima, i tijekom 2024. otprilike je polovica onih uključenih u subotnje Zoom-sastanke otišla zbog jedinog doktrinarnog argumenta koji je prikazan na karti iz 1843. godine. Taj se argument odnosio na simbol koji uspostavlja viđenje Božjega naroda u posljednjim danima. Mileritska je kontroverza bila u tome što su protestanti tvrdili da su Antioh Epifan, ili islam, sila koja se uzvisuje i pada kako bi uspostavila viđenje u četrnaestom retku jedanaestog poglavlja Daniela.

U ono će se vrijeme mnogi podići protiv kralja juga; a i nasilnici iz tvoga naroda uzvisit će se da utvrde viđenje; ali će pasti. Daniel 11,14.

Jesu li islam ili Antioh Epifan bili razbojnici tvoga naroda, ili je to bio Rim, kako je utvrdio Miller? Miller je razumio da su pustošeće sile poganstva i papinstva obje ona sila koja se uzvisila, koja je pala i koja je bila razbojnik Božjega naroda. Taj je argument prikazan na karti koja je bila „usmjerena Božjom rukom i ne smije se mijenjati“ te je jedini prikaz na bilo kojoj od Habakukovih ploča koji prepoznaje događaj koji nije imao izravnu referencu u proročkoj Riječi. Oznaka na karti bila je stavljena kako bi istaknula taj temeljni argument kao simbol razdvajajuće sile Božje proročke Riječi.

Godine 2024. otprilike je polovica Zoom skupine otišla zbog pogrešnog shvaćanja da je Sjedinjene Američke Države uspostavljaju viđenje, a ne Rim, kako su to mileriti tako prikladno branili.

Pročišćavanje koje je započelo 2023. godine započelo je kada je Krist ušao u prostoriju sa svojom vijačom, a vijača su Njegove riječi istine. Kada je ušao u svoju prostoriju, bila je prazna od ljudi, pa je podigao glas u pustinji da pripravi put Gospodinu. Taj je glas trebao pripremiti put Glasniku Saveza da iznenada dođe u svoj hram; svoj hram od sto četrdeset i četiri tisuće.

Zatim 2024. dolazi prvi ispit, ispit temelja, ispit tko uspostavlja viđenje—ono viđenje koje zapečaćuje Ostatak. Unutarnje viđenje koje zapečaćuje Ostatak jest viđenje Krista u desetom poglavlju, a vanjsko viđenje jest viđenje koje uspostavlja antikrist, a antikrist je Rim. Unutarnje viđenje Krista i vanjsko viđenje antikrista. Zapečaćenje je utvrđivanje u istini, i duhovno i intelektualno; a unutarnje viđenje desetog poglavlja jest duhovno, dok je vanjsko viđenje jedanaestog poglavlja intelektualno. Razumijevanje i odgovarajuće iskustvo obaju viđenja nužni su

kriteriji za svakoga tko bi bio zapečaćen, kao što je Daniel prikazao u prvom retku desetog poglavlja Daniela.

Treće godine perzijskoga kralja Kira bijaše otkrivena riječ Danielu, kojemu ime bijaše Beltešasar; i riječ bijaše istinita, ali određeno vrijeme bijaše dugo; i on razumje riječ te steče razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

Alfa-test temelja odnosio se na četrnaesti redak jedanaestog poglavlja Daniela i bio je paralelan istom temeljnom ispitu milerita; a taj je ispit bio jedina kontroverza iz mileritske povijesti koja je prikazana na tablici koju je Habakukov stražar bio zapovjeden napisati i učiniti jasnom. Temeljni ispit 2024. godine bio je silazak prvog anđela, kako je prikazan datumima 11. kolovoza 1840., 1888. i 11. rujna.

Taj je anđeo također sišao kao Mihael, jer je Mihael onaj koji je uskrsnuo Mojsija, koji je s Ilijom bio uskrišen posljednjega dana 2023. godine. To je uskrsnuće kod Ezekijela prikazano kao izvršeno proročanstvom o četiri vjetra, koje sestra White naziva gnjevnim obuzdanim konjem, a to je islam od 11. kolovoza 1840. i 11. rujna. Alfa-kušnja bila je temeljno ispitivanje izvanjskoga viđenja. Omega-kušnja bila bi unutarnje vrhovno viđenje.

Zašto bi postojao alfa i omega nakon kojih bi slijedio treći test? Upravo je to pitanje koje prepoznajem. Vizija vanjskog ispitivanja alfa iz 2024. godine prva je od tri testa. Taj temeljni test mora biti položen kako bi se moglo sudjelovati u završnom omega testu. Ta su dva testa drukčije proročke naravi od trećega testa. Treći je test lakmus-test koji pokazuje je li kandidat uistinu prošao prethodna dva koraka.

Prva kušnja jest temelj, a druga kušnja jest dovršeni hram. Temelj hrama bio je položen tijekom povijesti prve uredbe za izlazak iz Babilona. U povijesti druge uredbe hram je bio dovršen. Treća uredba bila je drukčija, jer je tom uredbom Judi bila vraćena nacionalna suverenost, dajući joj ovlast da kazneno progoni građanske i vjerske prijestupe. Sud je obnovljen pri trećoj uredbi. Godine 2024. temeljna alfa-kušnja razdvojila je one u gotovo praznoj sobi čovjeka od četke za prašinu.

Omega kušnja jest ondje gdje je hram dovršen, kao što je prikazano postavljanjem zaglavnoga kamena. Dovršenje hrama jest crkva pobjedonosna, koja se uspostavlja kada se ukloni kukolj. Dovršenje hrama u Millerovu snu bilo je onda kada su dragulji bili vraćeni u veći kovčežić „bez ikakva vidljivog napora čovjeka koji ih je u njega ubacivao“. Nakon što Miller prepozna čovjeka s četkom za prašinu kako ubacuje dragulje u veći kovčežić, on završava svoje svjedočanstvo riječima: „Povikah od same radosti, i taj me povik probudi.“

Uočite da je Millerov glasni poklik, koji budi, bio osnažen „radošću“. Radost je simbol onih u Joelu koji imaju „novo vino“, a „sramota“ je nad onim drugim vinopijama koji su odsječeni od novoga vina. Ponoćni poklik koji budi Millera slijedi nakon što čovjek s četkom za prljavštinu baca dragulje u veći kovčežić. Veći je kovčežić pun dragulja koji su odvojeni od smeća i bačeni u kovčežić, koji je ujedno i hram sto četrdeset i četiri tisuće, i poruka Ponoćnoga poklika. Hram je dovršen u drugom dekretu, ili drugom anđelu, ili drugom i omega testu. U Millerovu snu omega

test prikazan je kada se otvore nebeski prozori.

I čuh kao glas velikoga mnoštva, i kao glas mnogih voda, i kao glas silnih gromova, gdje govore: Aleluja! Jer Gospodin Bog svemogući kraljuje. Radujmo se i kličimo, i dajmo mu slavu, jer je došla svadba Janjetova i žena njegova pripravlila se. I dano joj je da se odjene u lan tanan, čist i bijel; jer lan tanan jest pravednost svetih. I reče mi: Piši: Blaženi koji su pozvani na svadbenu gozbu Janjetovu. I reče mi: Ovo su istinite riječi Božje. Otkrivenje 19:6–9.

Dana 22. listopada 1844. ispunila su se „četiri Kristova dolaska“, a svaki od ta četiri dolaska savršenije se ispunjava pri uskoro-dolazećem nedjeljnom zakonu. Došao je kao Glasnik Saveza, u ispunjenju očišćenja i pročišćenja Levita iz Malahije tri. Došao je primiti kraljevstvo u ispunjenju Daniela 7,13. Došao je očistiti Svetište u ispunjenju Daniela 8,14, a također je došao i na svadbu. Svadba se zbiva kada se zaručnica pripravlila.

„A kad plod dozri, odmah zamahuje srpom, jer je došla žetva.“ Krist s čežnjom iščekuje očitovanje samoga sebe u svojoj crkvi. Kada se Kristov karakter bude savršeno odražavao u njegovu narodu, tada će doći da ih prizna kao svoje.“ Christ's Object Lessons, 69.

Prema nadahnuću, „svijet može biti samo opomenut“ time što „vidi muškarce i žene“ s Božjim pečatom tijekom krize nedjeljnog zakona.

„Djelo Duha Svetoga jest osvjedočiti svijet o grijehu, o pravednosti i o sudu. Svijet može biti opomenut jedino tako da vidi one koji vjeruju istini, posvećene istinom, kako postupaju po uzvišenim i svetim načelima, pokazujući u visokom, uzvišenom smislu crtu razgraničenja između onih koji drže Božje zapovijedi i onih koji ih gaze pod svojim nogama. Posvećenje Duhom označava razliku između onih koji imaju Božji pečat i onih koji drže krivotvoreni dan odmora. Kada dođe kušnja, jasno će se pokazati što je žig Zvijeri. To je svetkovanje nedjelje. Oni koji, nakon što su čuli istinu, i dalje smatraju ovaj dan svetim, nose potpis čovjeka grijeha, koji je naumio promijeniti vremena i zakone.“ Bible Training School, 1. prosinca 1903.

Kad se nevjesta pripravi, došla je žetva. Žetva započinje sabiranjem prvine pšeničnoga prinosa koji se uzdiže kao mahanica, stijeg. Najprije se sabiru prvine, koje su sto četrdeset i četiri tisuće u knjizi Otkrivenja, a zatim drugo stado, koje je veliko mnoštvo. Stijeg je njegova silna vojska, a njegova je silna vojska odjevena u fino bijelo platno. Na svadbi je hram sto četrdeset i četiri tisuće dovršen unaprijed, prije suda nedjeljnoga zakona, i taj hram nije samo Millerov veći kovčežić, nego je i crkva pobjedonosna koja posjeduje sve darove, uključujući i duh proroštva.

I padoh ničice pred njegove noge da mu se poklonim. A on mi reče: Pazi, ne čini toga! Ja sam tvoj subrat i subrat tvoje braće koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni, jer svjedočanstvo Isusovo duh je proroštva. Otkrivenje 19,10.

Sto četrdeset i četiri tisuće jesu oni koji imaju Isusovo svjedočanstvo, a Isusovo svjedočanstvo izloženo je „redak po redak“ i u Bibliji i u Duhu proroštva. Kada se laodicejski pokret sto četrdeset i četiri tisuće preobrazi u filadelfijski pokret sto četrdeset i četiri tisuće, svi će oni primjenjivati metodologiju redak po redak kako bi iznijeli svoje svjedočanstvo. To je svjedočanstvo spoj božanske krvi i ljudskog svjedočenja.

I oni ga pobijediše krvlju Janjetovom i riječju svoga svjedočanstva; i ne uzljubiše svojih života sve do smrti. Otkrivenje 12,11.

Svjedočanstvo čovječstva sjedinjeno s krvlju Božanstva jest svjedočanstvo Mojsija i Jaganjca. Mojsije je bio čovječstvo, alfa krvi božanstva omega-Jaganjca. Svi su darovi obnovljeni čim se nevjesta pripravi, i kao silna vojska odjevena u bijelo platno, zauzima svoje mjesto kao stijeg Gospodnje vojske koja napreduje. Taj bojni pohod započinje kada je nevjesta pripravljena i odjevena u bijelo, što je vrijeme kada se otvaraju nebeski prozori, kao što je to bilo u Millerovu snu.

I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel; a Onaj koji sjedi na njemu zove se Vjerni i Istiniti, i po pravednosti sudi i vojuje. Oči su mu kao plamen ognjeni, a na glavi mu mnoge krune; i ima ime napisano koje nitko ne zna doli on sam. I bijaše obučen u haljinu umočenu u krv; i ime mu se zove Riječ Božja. I vojske koje su na nebu slijedile su ga na bijelim konjima, obučene u lan tanak, bijel i čist. I iz usta mu izlazi mač oštar, da njime udari narode; i on će njima vladati palicom željeznom; i on gazi tijesak žestine i gnjeva Boga Svemogućega. I na haljini i na bedru ima ime napisano: KRALJ KRALJEVA I GOSPODAR GOSPODARA. Otkrivenje 19:11–16.

Kad čovjek s četkom za prašinu uđe u praznu sobu i otvori prozore, on skuplja dragulje i baca ih u veći omega kovčežić. James White bi te dragulje poistovjetio s Božjim narodom, ali William Miller rekao bi vam da simboli imaju više od jednog značenja, te da dragulji ne predstavljaju samo raspršene temeljne istine, nego i raspršene dragulje koji se nalaze na kruni koja je uzdignuta, a koja predstavlja Kristovo kraljevstvo slave.

I Jahve, Bog njihov, spasit će ih u onaj dan kao stado naroda svojega, jer će oni biti kao kamenje u kruni, podignuto kao stijeg nad zemljom njegovom. Zaharija 9:16.

Omega i drugi ispit nakon temeljnoga alfa-ispita Rima, koji uspostavlja viđenje, jest krunski omega-ispit. To je dovršenje ispita hrama, koji prethodi trećemu lakmus-ispitu suda. Taj ispit pročišćuje dva razreda štovatelja jednoga od drugoga, razdvajajući mudre i lude na temelju ulja, koje je poruka, ili, kako je sestra White utvrdila u svojem komentaru o sinagogi u Kafarnaumu — „riječi istine“.

Kafarnaum je mjesto gdje je, u Ivanu 6,66, Isus odjednom izgubio najveći broj učenika, i ti se učenici više nikada nisu vratili. Kao najveća kušnja učeništva u Kristovo vrijeme, Kafarnaum je simbol omega-kušnje učeništva u Kristovo vrijeme, što pak predočava omega-kušnju učeništva u trostupanjskom procesu kušanja koji je započeo 2023. godine. U Kafarnaumu je kušnja bila predstavljena Kruhom s Neba, i ona je razotkrila neuspjeh Židova u kontekstu njihove nesposobnosti da razumiju proročanstvo, zbog njihove nespremnosti prihvatiti da se, kada je Isus govorio o naravnim stvarima, to treba razumjeti u duhovnoj primjeni.

Nastavit ćemo o tim stvarima u sljedećem članku.

„Kristov govor u sinagogi o kruhu života bio je prekretnica u povijesti Jude. Čuo je riječi: ‘Ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi Njegove, nemate života u sebi.’ Ivan 6,53. Vidio je da Krist nudi duhovno, a ne svjetovno dobro. Smatrao je sebe dalekovidnim te je

mislio da može vidjeti kako Isus neće imati časti i da svojim sljedbenicima ne može podariti nikakav visok položaj. Odlučio je da se neće tako tijesno sjediniti s Kristom a da se ne bi mogao odvojiti. Promatrat će. I promatrao je.“

„Od tada je izražavao sumnje koje su zbunjivale učenike. ...” Isusov život, 719.

Prvi test

„Pogled koji je Isus uputio sebičnom Judi uvjerio ga je da je Učitelj proniknuo njegovu dvoličnost i pročitao njegov nizak, prezren karakter. To je bio izravniji prijekor nego što ga je Juda prije primio. To ga je izazvalo, i tako su se otvorila vrata kroz koja je Sotona ušao da zavlada njegovim mislima. Umjesto da se pokaje, smišljao je osvetu. Izboden spoznajom svojega grijeha i doveden do ludila zato što je njegova krivnja bila poznata, ustao je od stola i otišao u palaču velikoga svećenika, gdje je našao okupljeno Vijeće. Bio je prožet Sotoninim duhom i djelovao je poput čovjeka lišena razuma. Nagrada obećana za izdaju njegova Učitelja bila je trideset srebrnjaka; i za iznos daleko manji od cijene posudice pomasti prodao je Spasitelja.“

„Po duhu i u praksi mnogi nalikuju Judi. Dokle god vlada šutnja u pogledu gubavoga mjesta u njihovu karakteru, ne vidi se nikakvo otvoreno neprijateljstvo; ali kada ih se ukori, gorčina ispuni njihova srca.” Youth Instructor, 12. srpnja 1900.

Druga kušnja

„Prije Pashe Juda se po drugi put sastao sa svećenicima i pismoznancima te je sklopio pogodbu da Isusa preda u njihove ruke.... Juda se sada sablaznio zbog Kristova čina pranja nogu svojim učenicima. Ako se Isus mogao tako poniziti, mislio je, nije mogao biti Izraelov kralj. Svaka nada u svjetovnu čast u vremenskom kraljevstvu bila je uništena. Juda je bio uvjeren da se slijeđenjem Krista nema što dobiti. Nakon što ga je vidio kako se, po njegovu mišljenju, ponižava, učvrstio se u svojoj namjeri da ga se odrekne i prizna kako je bio prevaren. Bio je opsjednut demonom i odlučio je dovršiti djelo koje je pristao učiniti izdajom svojega Gospodina.” Čeznja vjekova, 645.

Konačna odluka

„U iznenađenju i zbunjenosti zbog razotkrivanja njegove namjere, Juda naglo ustade da napusti prostoriju. ‘Tada mu Isus reče: Što činiš, učini brzo.... On tada, primivši zalogaj, odmah iziđe; i bijaše noć.’ Noć bijaše za izdajnika dok se odvrćao od Krista u vanjsku tamu.“

„Sve dok taj korak nije bio poduzet, Juda nije bio prešao granicu izvan mogućnosti pokajanja. Ali kada je napustio prisutnost svojega Gospodina i svojih suučenika, konačna je odluka bila donesena. Prešao je graničnu crtu.“

„Čudesna bijaše Isusova dugotrpnost u njegovu postupanju s tom kušanom dušom. Ništa što se moglo učiniti da se Juda spasi nije ostalo neučinjeno. Nakon što se dvaput pogodio da izda svoga Gospodina, Isus mu je još uvijek pružao priliku za pokajanje. Čitajući tajnu namjeru u srcu izdajnika, Krist je Judi dao posljednji, uvjerljivi dokaz svoje božanske naravi. To je

lažnom učeniku bio posljednji poziv na pokajanje. Nije izostao nijedan priziv koji je božansko-ljudsko Kristovo srce moglo uputiti. Valovi milosti, odbijeni tvrdokornom ohološću, vraćali su se u snažnijoj plimi pokoravajuće ljubavi. Ali premda zatečen i uznemiren otkrivanjem svoje krivnje, Juda je postao samo još odlučniji. Sa sakramentalne večere izišao je da dovrši djelo izdaje.“

„Izričući jao Judi, Krist je ujedno imao i nakanu milosrđa prema svojim učenicima. Time im je dao krunski dokaz svojega mesijanstva. ‘Kazujem vam prije negoli se zbude’, rekao je, ‘da, kad se zbude, uzvjerujete da JA JESAM.’ Da je Isus ostao nijem, naizgled ne znajući što će ga snaći, učenici su mogli pomisliti da njihov Učitelj nije imao božansku pronicavost i da je bio zatečen te izdan u ruke ubilačke svjetine. Godinu dana prije Isus je rekao učenicima da je izabrao dvanaesticu i da je jedan đavao. Sada bi njegove riječi Judi, koje su pokazivale da je njegova izdaja bila potpuno poznata njegovu Učitelju, ojačale vjeru Kristovih pravih sljedbenika tijekom njegova poniženja. A kad Juda dođe svome strašnom svršetku, sjetit će se jaoa koji je Isus izrekao nad izdajnikom.” Čežnja vjekova, 653–655.